

**Натисніть тут, щоб
купити книгу на сайті
або замовляйте за телефоном:
(0352) 51-97-97, (067) 350-18-70,
(066) 727-17-62**

Шановний читачу!

Найкращим помічником для батьків та педагогів у вихованні та розвитку дітей є книга. Саме вона допомагає дитині пізнати світ у всій його неповторній красі.

Нова книжка Марії Пономаренко — це спроба створення авторської читанки-хрестоматії для дітей, що містить багатий художній матеріал з курсу “Я і Україна”. Вона дозволить розширити, систематизувати знання учнів про родину, рід, природу навколо нас, рідний край, про Україну.

Марія Пономаренко (Марія Антонівна Григоренко) — лауреат премії імені Наталі Забіли, авторка понад ста збірок для дітей. Вона завжди бажана гостя у колективах дошкільних навчальних закладів, початкових школах, школах-інтернатах. Спілкування з нею — справжнє свято для дітей. Саме з багатьох епізодів таких теплих, щирих зустрічей виростає чимало сюжетів, образів, які згодом лягають в основу нових творів.

Збірку своїх власних творів Марія Антонівна адресує дітям молодшого шкільного віку.

Відповідно до програми з курсу “Я і Україна”, запропоновано художні твори до п'яти розділів: “Про тебе самого”, “Родина, рідня, рід”, “Людина серед людей”, “Природа навколо нас”, “Твій рідний край. Твоя країна — Україна”.

Казки, загадки, оповідання, вірші, п'єси та інші художні твори дадуть можливість сформувати в учнів уявлення про феномен людини, сприятимуть усвідомленню її призначення і місця у світі, допоможуть зрозуміти сутність понять “родина, рід”, “людина серед людей”, “сім'я”, “природа навколо нас”, створять передумови для розвитку активної мотивації щодо власного ставлення до держави України, свого рідного краю, традицій, свят, звичаїв, закладуть основи духовності, доброти, любові, допоможуть сформувати особистість у міцній, щасливій, здоровій родині.

I розділ

ПРО ТЕБЕ САМОГО

Галя віничка взяла

Галя віничка взяла
і стежину промела.
Може, зайчику під вечір
ніде буде дітись —
приблизить, щоб біля печі
трішечки погрітись.

Чепуруха

В хаті бруду — аж по вуха.
Хто живе тут? Чепуруха!
Перед дзеркалом з годину
чепуриться без упину.
З шафи платтячко взяла,
порошинки всі змела.
Рівно кіски розчесала,
білий бантик пов'язала,
гарно вбралась, одяглась —
і гуляти подалась.
В хаті бруду — аж по вуха ...
Хто живе тут? Чепуруха!

Чепурила миша хату

Чепурила миша хату,
бо прийде гостей багато,
чепурила, чепурила,
поки лапки не стомила.
Та зате — віраду має,
все чистеньке, хата — сяє!

Веприк

Дивну звичку Петрик має:
все у хаті розкидає.
Під столом лежить піджак,
спочива на нім ... їжак.
На столі — книжки, калач,
молоток, футбольний м'яч.
На маленьку табуретку
зошити кладе, шкарпетки ...
Хазяйнує в хаті Петрик,
мов смугастий,
спритний веприк.

Жабка

У ставочку жабеня
умивається щодня.
Бо не може жабка жити,
щоб писочка не умити.
А ще ревно миє жабка
задні і передні лапки.

Лев прийшов до перукарні

Лев прийшов до перукарні,
дуже хоче лев бути гарним.
Перукарочка-горила
розчесала леву гриву.
Потім — китичку, хвоста,
то ж не лев став, а краса!

Справжній красень!
Справжній цар!
Бо краса — це Божий дар!

Кицю, кицю ...

— Кицю, кицю,
муркотицю!
Чом, пухнастенька,
не спиться?
— Та не маю права
спати.
Мушу хвостика
лизати.
Це робота —
не проста:
в чистоті тримать
хвоста!

Чепурун

Козлик бігав по калюжі,
забруднився дуже-дуже.
І тепер — в старім коритці
миє віхтиком копитця.

Мала потіха

До вподоби вовченяті
вранці писок умивати.
Та коли вже випав сніг,
скочив хутко на поріг
і біжком, біжком, біжком
вмився молодим сніжком!
Задоволений до вух.
Тільки й чути:
— Гарно! Ух!
Розсміявся вовк від втіхи:
— Ти моя мала потіха!

Прислів'я

- ✂ Красна, як маків цвіт.
- ✂ У хаті, як у віночку, і сама сидить, як квіточка.
- ✂ Бджола мала, а й та працює.
- ✂ Гарна хата господинею.

II розділ

РОДИНА, РІДНЯ, РІД

Молитва

Боже мій єдиний,
молюсь за родину.
До Тебе молюся
за мою матусю,
за мою країну —
рідну Україну.
Ще молитись буду,
щоб добріли люди,
Тебе прославляли,
про спасіння дбали.

1. НЕМА КРАЩЕ, НІЖ РОДИНА, — ЗНАЄ КОЖНА ХАЙ ДИТИНА

Моя родина

Татко — гроші заробляє,
про добробут сім'ї дбає.

Мама — наша берегиня,
дуже добра господиня.

Вчиться брат на педагога,
він же — таткова підмога.

А сестра моя — школярка,
теж вже добра господарка.

А я — меншенький синок
і ходжу у дитсадок.

Мій дідусь теж не ледачий —
влітку трудиться на дачі.
Все у нього до ладу —
і в городі, і в саду.

І бабуня не сидить —
кізку і гусей глядить.
Я їй теж допомагаю,
цю роботу добре знаю.

Ну й щаслива я дитина,
що така в мене родина!

Руки золотенькі

У моєї неньки
руки золотенькі.
Все вони уміють:
шиють, варять, сіють,
заплітають кіски,
виплетуть панчішки.
А для сина й доні
сонечко в долонях
принесуть до хати —
подарують свято.
Руки золотенькі
у моєї неньки.
Все вони уміють —
завжди мене гріють.

Скільки сонечок на світі?

Скільки сонечок на світі?
Пригадайте, любі діти!
Сонце в небі люблять всі:
і дорослі, і малі.
Є ще сонечко-жучок.
Він — знайомий всіх діток.
А для мам ще сонечка —
їх синочки й донечки.

Я татові заздрю

Я татові заздрю, бо вчора для неньки
він проліски ніжні вніс в хату тихенько.
Навшпиньки пройшов й за дверцята в буфет
поставив чудовий весняний букет.
Хоч місяць я сам килимок вишиваю
і гарний дарунок для мами вже маю,

та все ж я зітхнув: ще б і квітів мені!
Ото вже зраділа б матуся весні!
А тато уранці всміхнувсь, підморгнув
і пролісків купку мені простягнув:
— Отримуй, козаче. Даю половину!
Бо квіти найкращі — то квіти від сина.
Беремо дарунки і разом із татом
йдемо до матусі — зі святом вітати.

Телеграма

Шматочок неба на галявину впав
і проліском тендітно-ніжним став.
Вже дятел вибиває телеграму:
— Готуйтеся до свого свята, мами!

Все починається з мами

Якщо говорити між нами,
то все починається з мами:
і казочка перша у світі,
і сонячна подорож в літо,
найперші, легенькі сніжинки
і сяюча диво-ялинка!
Від мами — і літери, й слово,
і зроблена разом обнова.
Якщо говорити між нами,
то все починається з мами!

Ми сьогодні з дідусем ...

Ми сьогодні з дідусем
в ліс на розвідку ідем.
Може, квіточку весняну
пощастить знайти для мами?
Або ж гілочку вербички
гарну зріжу для сестрички.
Подарунок для бабусі
пошукати теж візьмуся.
Ну і клопоту багато
маєм вдвох ми
перед святом!

Для мами

Сів комар
на вертоліт
і відправився
в політ.
Над горами, над лісами
мчить по квіточки для мами.

Гілочки вербички

Я несу додому
гілочки вербички,
щоб подарувати
мамі і сестриці!
Котиків вербових
нині так багато!
Це ж вони розквітли
на жіноче свято!

Розкричалася сорока

Розкричалася сорока:
— Ну й морока!
Ну й морока!
Треба в лісі
всім звірятам
мам зі святом
привітати!

Бабусі

Я свою бабусю
ніжно так люблю
і для неї, рідної,
геть усе зроблю:
піділлю вазони,
підмету підлогу.
Я прийду до неї
завжди на підмогу!

Моя бабуня

— Найкраща — це моя бабуня, —
подружкам хвалиться Настуня.
Подружки кажуть:
— Так! Авжеж!
Не забувай, що наші — теж!

Свято мами

— Вийди, сонечко, з хатинки! —
просить дівчинка Маринка. —
Усміхайся радо з нами!
Бо сьогодні — Свято мами!

Мімоза

Від гілочки мімози
я відійти не в змозі.
Стоїть вона, мов сонечко,
у склянці на віконечку.
Із мамою нам свято
приніс сьогодні тато.

Кошеня забило лапку

Кошеня забило лапку,
сіло й гірко плаче.
Притулилося до мами —
біль притих неначе ...

Мамині руки

Мамині руки
втоми не знають:
тчуть скатертини,
ще й вишивають,
варять картоплю,

хліб випікають.
Мамині руки
втоми не знають.

Диво

Тин всміхається щасливо:
— Нині вранці сталось диво!
Посміхнувся до мене ніжно
із горідчика підсніжник!

Бабуся спить

Я кажу сестричці: — Цить!
В кріслі он бабуся спить!
Будем кубиками грати,
спатки їй не заважати!
Дощ надворі лопотить,
а бабуся наша спить.
Киця Мурка так муркоче,
видно, теж поспати хоче.
Ну а ми будуєм казку.
Нехай сплять собі,
будь ласка!

Мама-гуска

Мама-гуска куховарить.
Ось пшоняну кашу зварить.
Набере її в горнятко
для коханого дитятка.
Подобає на ставок —
поласує хай синок!

Дивна квіточка

Дивувався кіт, як міг:
— Вчора був в горідці сніг!
А сьогодні, як на те —
дивна квіточка росте.
Біла-біла, пахне ніжно,
звуть ту квіточку — Підсніжник.
Ця весняна краса
геть розчулила кота.
На тину сидить, муркоче,
навіть в хату йти не хоче!

